

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 25. szám

2017. december 04.

Portos megállapodás

Amint szakszervezetünk honlapján november utolsó napjától olvasható, a Vasutasok Szakszervezete és Záhony-Port Zrt. között Megállapodás jött létre. Ennek köszönhetően új besorolási bérminimum értékek, valamint új, kiemelt kategória és ahhoz tartozó besorolási bér kerül bevezetésre. A Megállapodás több hónapos egyeztetés eredménye. A Vasutasok Szakszervezete szempontjából egy újabb „kis siker”, de a munkavállalók szempontjából nagyobb léptékű az eredmény, az állomány közel harmadát érinti.

A VSZ és a munkáltató megállapodott abban, hogy Eperjeske-Átrakó pu., Záhony 500-as és Komoró Fatároló területeken a kulcsfontosságú fizikai

munkakörökben alpbér besorolási minimum értékeket határoznak meg. Továbbá ezen munkakörökben egy új, kiemelt kategória, és ahhoz tartozó minimum alpbér besorolási értékek bevezetésére kerül sor. Ugyanakkor mindez véleményem szerint utat nyit a MÁV Csoportnál bevezetett, életpálya modell alapját is jelentő, szolgálati éveket elismerő bértábla megvalósításához. Az intézkedés bevezetésével a kialakult bérfeszültség is enyhíthető, gondolok a 2018. január elsejétől életbe lépő minimálbér, illetve a garantált bérminimum emeléséből adódó anomáliákra. Hiszen az emelésnek köszönhetően – aminek mindannyian örülünk – eltűnnek a ledolgozott évek eredményeként járó bérkülönbségek. Mert a garantált bérminimum alanyi jogon jár a friss pályakezdőknek és a tizenöt éves munkaviszonnyal rendelkező dolgozóknak egyaránt.

A kiemelt kategória bevezetése által elismerésre kerülnek olyan munkavállalói képességek, amelyek eddig nem voltak figyelembe véve, és talán ösztönzőleg hat majd a munkavállalókra.

Korbács Sándor

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zahonypet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Joulupukkira várván

Bizony nagyon rég járt már nálam, és mi tagadás, akkor sem volt valami bőkezű, már ami az osztást illeti. Ezért aztán úgy döntöttem, adok neki én is valami finomságot, hátha belátóbb lesz az egész évi rosszaságaimmal, és inkább a jóra emlékszik majd. Hosszasan törtem a fejem, vettem is ezt-azt, végül arra jutottam, talán akkor örülne igazán, ha látná benne a kétkezi munkámat is. No de mi legyen az – tettem föl a kérdést magamnak – és hamarosan jött a válasz is, szintén tőlem: Amikor majd ideér, biztosan éhes lesz, nem csak fáradt, legyen valami falusias dolog. Természetesen úgy kezdődik, hogy jóféle szilvapálinka, utána folytatódjon füstölt szalonnával és savanyú káposztával.

A menü ugyan vitatható, és mint estére kiderült, a sors vitatta is, de az biztos, hogy a fáradt vándornak elege lehet már a sok üres bakancs és csizma látványától, viszont neki is jól esne a gondoskodás és az éték. Még akkor is, ha nem rénszarvasból van, lehet, így még inkább örül, különben azt hihetné, hogy az övét akasztottam a füstre. No, meg mifelénk nem nagyon szaladgálnak rénszarvasok, disznókkal viszont annál inkább találkozhatunk jártunkban-keltünkben. A savanyú káposzta pedig kimondottan egészséges, főleg így télvíz idején, nem beszélve a pálinkáról! Azt meg reméltem, hogy itthonra is marad mindegyikből, miután megpihenvén továbbment. Ami a maradvány illeti, nem fogok csalódní, mert ugye a sors...

Szóval idejében sikerült mindent beszerezni – elsőként természetesen a pálinkát – és nekiláttunk a munkának. Volt jó kedv és lelkesedés, szalonna, füstölő, káposzta, meg mi is? Ja, pálinka. Ment a munka, mint a karikacsapás, a füstölőben füst bőven, és a káposzta sem panaszkodott, hogy nincs benne minden, ami kell. Közben érkezett a hír, hogy már közeleg, mert a minap megérkezett Budapestre a finnek Mikulása, befogott a szánba, és elindult a körútjára. Úgyhogy még jobban igyekeztünk, és haladtunk is rendesen. Volt egy-egy fontosabb telefon is közben, ám elhessegettük a más irányú munkavégzést, és folytattuk tovább.

Kint már szürkült, volt még egy kis káposzta, befejezéshez közeledtünk, közben ki-ki nézegettem, mi újság a füstön. Szépen füstölgött, míg egyszer csak fényesség támadt az udvaron: A füst mihamar eltűnt, és majdhogynem a szalonna is füstté vált: Igazi nagy lángok nyaldosták innen is, onnan is, mondhatni szebben égett az egész, mintha én akartam volna, szép nagy lángokkal. Mit tagadjam, utóbbi véleményemmel gyorsan egyedül maradtam, de járt már így más is, én biztosan. A lényeg, hogy sikerült kimenteni a lángolt szalonnát, és finom is lett, majd elkészültünk a savanyú káposztával is. Ám gondolkodóba estem, vajon, ha már a sors keze tűzbe nyúlt, mi tévő legyek a vendéglátással?

Nem maradt más hátra, mint hogy sorba állítsuk a cipőket, azóta is szépen kivikszolva várják a rőt szakállút. Glédába, mint a parancsolat, de azért odacsempészek majd egy kicsinyt a szalonnából is egy kupica kíséretében. Hátha mégis...

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

FAMESE

Az öreg király érzi, hogy élete hamarosan véget ér. Magához kéreti hát három lányát, hogy próbára tegye őket, eldöntse, hogy melyik a legerkölcösebb, melyikük méltó arra, hogy örökölje a trónt. Behívhatja a legidősebb lányát, letolja előtte a nadrágját, és megkérdezi: Mi ez?

– Ez édesapám, hát, izé...szóval egy farok...

– Becstelen szajha vagy, takarodj a palotámból! – ordítja őfelsége, és hívhatja a középső lányt.

Letolja a nadrágját, és tőle is megkérdezi: Na, lányom, mit látsz itt elől?

– Ez egy férfi szerv... – feleli a középső lány.

– Ócska ribanc vagy! – ordítja király – meg ne lássalak többé a palotámban!

Végül magához kéreti a legkisebb lányát, letolja a nadrágját, s tőle is megkérdezi:

– Mi ez, édes lányom?

A legkisebb királylány nem felel, csak néz, néz, majd mégis megszólal:

- Nem tudom, édesapám, hogy mi ez...

– Ó, hát te vagy a leányaim között a legtisztességesebb, méltó arra, hogy kövesd a trónon ősz atyádat! De mert felnőtt vagy, most már tudnod kell, hogy ez egy férfi nemi szerv.

A legkisebb királylány felkacag:

– Ez? Hihi! Az udvarmesteré! Az igen...!

Balogh Attila